

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Surdos facit audire, & Mutos loqui. 35

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Prius enim unctus
cæcus, mox iussus
adire natatoriam
Siloes antequam
curatus.*

*Alludit ad primam
hominis creationem
& ad lutum, quod
hac occasione ex-
puens fecit.
Chrysolog. ibidem,
ad verbum.*

*Et tamen si cæcus
cæco ducatum pra-
stet, ambo in foveam
cadunt.
Cur ita sollicitè stu-
derint Pharisei hoc
miraculum tegere.*

*Audivit Iesus, quia
ejeserunt eum foras,
& cum invenisset
eum, dixit ei, &c.
Credis in Filium Dei.
Et vidisti eum, &
qui loquitur tecum
ipse est. Et proci-
dens adoravit eum.
Nutrit enim hæc
cogitatio humilita-
tem, quæ ad Dei lu-
men preparatio est.*

Obsistit salutari collyrio contumax malum ;
Ubi cætera solis pulsa sunt nutibus,
Hoc post linimentum, etiam lotionem expectat
Nimirum difficile, coætèrni non sunt,
Quæ fuerint unicuique coæva,
Atqui si suum Deus lutum retractet,
Plus potest tandem corrigere,
Quam natura delinquere.
Sancti rois gutta baptizat oculos peccatores ;
Aperit venia, quos culpa non clauserat ;
Accenduntur ab aquis lumina, quibus solent
extingui ;
Emitur obsequio gratuitum beneficium ;
Licet cæca obedientia fuerit,
Certo itinere cæcum deduxit ad lucem.
Eidem vix invenit miraculi magnitudo ;
Dubitat Sophista pessimus Livor,
An fieri potuerit, quod factum videt,
Tristatur nequitia crescere
Oculatos turpitudinis suæ testes ;
Quem mendacem non potest facere,
A Synagoga facit extorrem.
Novum à Deo beneficium
Nova hominum injuria provocat,
Mentem sine luce non deserit,
Qui amovit à corpore cæcitatem.
Detegit illi etiam Solem suum,
Cujus se ferendis imparem radiis profitens,
Coram illo victus prosternitur,
Qui sedes mendicus in tenebris,
Quo itinere venias ad lucem, attende.
Nihil æque illuminat hominem,
Ac si assidue ferat in oculis lutum suum.

ELOGIUM XXXV.
SURDOS FACIT AUDIRE, ET
MUTOS LOQUI.

Maro. c. 7. & 9.

Agnosco versipellis ingenium Aspidis.
A voce incantantis sapientiæ aures obturas
Verbo

*Ingenium Demonis
sicut Aspidis surdas
obturantis aures suas
à voce incantantis
sapientiæ.*

Verbo quid magis inimicum opponeres surditate? *Eternam enim*

Factus in Dei odium de Lucifero Vesperugo *attulit mundo*
Eripis oculos quibus jam Solem non potes, *noctem.*

Et ibi tantum securum te sciens,

Ubi audiendum non sit JESU nomen, *Nomen Iesu, ingens*
Vocis unius odio sonum omnem excludis. *tormentum Da-*
monum.

Ita, ne mors,

Per quas olim fenestras intravit,

Per easdem & exeat,

Sensus singulos durus excubitor obsedisti.

In uno tamen Dei digito

Totam ejusdem senties manum.

Seras omnes clavis David aperiet,

Et procellarum Spiritus tenuem coactus in spumã, *Arripit illum, &*
spumat, & stridet

Silentium, quod aliis feceras, tolerabis. *dentibus, &c.*

Sit tantum in Contribulibus Charitas,

Quæ non loquentis agat interpretem;

Fiet muto copia Verbi,

Et soluta vinculis lingua

Rectis ligatos legibus exultabit in sonos.

Excipiendis turbæ tumultibus,

Ne quis factas aures putaret,

Surdum Christus, nisi à turba seductum non sanat. *ejus.*

Quo verba venire non poterant,

Manum injiciens,

Digito pro terebra usus in cor usque descendit,

Et suæ linimento Salivæ

Insulsis sermonibus parat antidotum.

Reparaturus lubricas facultates,

Cum quibus homo tam malus est,

Sine quibus tam miser,

Quo à cælo tam multos excluderent.

Cælum ipsum optimæ mentis suæ conscium

Intuitu contestatus ingemuit.

Doluit enim vero exigi à se beneficia,

Quæ majori sæpe beneficio negarentur,

Et invitus linguam solvere visus a vinculis,

Quæ soluta vix ullis bene regatur habenis.

Natalitia novæ facundiæ

Acclamationibus celebrantur.

Intravit mors per
fenestras in ho-
minem, hoc est per
oculos, aures,
guttur, &c.

Arripit illum, &
spumat, & stridet
dentibus, &c.
Dicit enim, &
adducunt ei surdum
& mutum.

Et apprehendens
eum de turba seor-
sum misit digitos
suos in auriculas

Et expuens tetigit
linguam ejus, &
suspiciens in cælum
ingemuit.

Lingua & aures
lubricæ admodum
in homine
facultates.

Quæ causa Christo
suspiciendi cælum,
& gemendi.

Ex D. Jacobo enim
vix ullus refranat
linguam suam.

Usu vocis concessio frustra jam silentium impetra

Qui vel ubi laudari se prohibet,
Obedientiam Plebs hilarata detrectat;

Dei vota metitur ex suis,

Honesta petire credens facinora, cum tacentur,

Pace tamen tantæ modestiæ,

Æquissima fuit admiratio potestatis,

Quæ singularis in illo

Quacunque excipi acclamatione non debuit,

Discipulis, quia solum Magistri nomen

Tota curationem ars fuit,

Cum illud frustra surdis occinerent,

Surdis beneficos esse non licuit.

Quod suorum tamen detraheretur potentia

Detractum reputans suæ,

Adducentem ad se filium non curatum ab iis,

Præter morem sapientiæ suæ subitatus excepit

Morbos cavete, mortales,

Quorum tam rara, quam difficilis curatio est,

Amica Dæmoni Statio Auris, & lingua;

Has si cessentis,

Ad eum expellendum jam non verba sufficiant

Ipsis Dei manibus opus est.

*Quanto plus præci-
piebat, tanto magis
plus predicabant, &
eo amplius admira-
bantur.*

*Dixi discipulis tuis
ut egerent illum,
& non potuerunt.
In solo enim Iesu na-
mine morbos cura-
bant Apostoli.*

*Reganti enim re-
spondit, o generatio
incredula quamdiu
apud vos ero?*

*Alia ægritudines
sola voce curata à
Christo, hæc manibus
ejus indiguit, misit
enim digitos in
aures, &c.*

*Ait Evangelista,
quod totus populus
suspensus erat au-
diens illum.
Alludit ad Hercu-
lem Gallicanum,
cujus fabula no-
tissima.*

*Tres persone in Chri-
sto erant per conco-
mitantiam.*

ELOGIUM XXXVI. FILIIUM VIDUÆ SUSCITAT.

LUC. 7.

Ligasti verbis tuis Populos

Hercules Palæstinus,

Catenati per aures post te trahuntur,

Theatrum circumductile factus es mundo;

Deserere te nesciunt avidi spectatores,

Quibus idemtidem aperis,

In novo miraculo novam scenam,

Orchestra Divinitatis ut es,

In qua sub persona triplici

Idem semper se Deus actor exercet,

Vel cum tetrueris homines, adhuc trahes.

Quam